

U TAJNOSTI!

Nakon što je neslavno propao pokušaj zatvaranja 4 sortirnice - jer nije bio u cijelosti, kvalitetno i profesionalno pripremljen plan, prostor i svi neophodni procesni uvjeti koji bi još, gle čuda, trebali biti u skladu sa ZOR-om, KU-om, poštanskim pravilnicima i onim najvažnijim: jasnom finansijskom opravdanošću, namjere protagonista da ustraju na tom projektu se, izgleda, nisu smirile!

To nam daju naslutiti radnici Hpekspreса iz Branimirove. U posljednje vrijeme osjećaju, ili bolje rečeno primjećuju, kako se užurbanovo, ali u tajnosti, želi što prije osloboditi njihov radni i transportno manipulacijski prostor tako što će se Hpekspres preseliti na drugu lokaciju. Da se ona nalazi na Jankomiru to više nije tajna, kao što to nije ni opravданje da se radi o privremenom preseljenju dok logistički centar u Velikoj Gorici ne bude dovršen (!?).

Dakle, dok užurbanost kojom se to priprema, s jedne strane prijeti nastavkom prijevremenog zatvaranja 4-sortirnice, radnici Hpekspreса sumnjaju da se i njima u tajnosti spremaju najprije fizičko, a zatim i organizacijsko, izdvajanje iz sustava Hrvatske pošte! Što prethodi – privatizaciji (!?).

Kako ne bi bilo zabune, radi se o sumnji! Za sada!

A sumnja je jasan znak da se ljudi opet izlaže neizvjesnosti - tom toliko psihički groznom stanju koje nam se svako malo nameće i indicira snažan dojam kako se iza svega krije neka "mutna rabota".

Situacija je prijeteća i više nego što upućeni na prvi pogled mogu zaključiti!

Radnici (koji najbolje znaju kako funkcioniraju radni procesi, jer ih svakodnevno žive) primijetili su i to da se ovom problematikom bave neki „stručnjaci“ za koje su se osvjeđočili kako dovoljno ne poznaju bitne funkcionalnosti poslova, procesa i okruženja, te imaju pre malo iskustava na ovim poslovima. Zbog toga su neki poželjeli saznati više o tome kakva im se „mućka“ sprema, pa su obišli zgradu na Jankomiru. Najprije su shvatili da je do tamo bez automobila teže stići, pogotovo ako putuješ javnim prijevozom. Autobusne linije su rijetke, a ima i dosta hoda od najbliže stanice (oko 10 min.). Vlak? Još gora opcija! Zgrada je limenka, pa je odmah dobila i takav nadimak. Dojam je, ukratko, očaj!

Naravno da je odmah u mislima radnika pokrenuto ono što menadžeri zovu „brain stoeming“ (doslovni prijevod: oluja mozga), pa su se u glavama počela rojiti brojna pitanja i vizualizacije budućih radnih okolnosti: kako će osim posla kojeg sada rade morati preuzeti i dodatne koje je radila sortirnica.

Osim što su i sada preopterećeni, dobit će, dakle, i te poslove. Samo za razliku od sortirnice u limenci nemaju automatizirane sustave (konvejere, glečere,...), pa će i fizički rad dodatno opteretiti vremenske i ljudske potencijale koji su i sada na rubu izdržljivosti.

Dok radnici sve to slušaju, gledaju i bore se s prirodnom ljudskom

znatiželjom, pokušavaju dobiti pojašnjenja i odgovore na pitanja, nitko od nadređenih ih ne doživljava! Očito je kako im se priprema nešto u tajnosti i naravno da žele saznati što, jer se njihovi uvjeti rada, a možda i egzistencijalna budućnost dovode u pitanje. Imaju li pravo znati što im se spremi? Naravno! Pa podsjetimo se onda nečeg što je vrlo važno znati bio radnik ili menadžer:

Pravo je svakog vlasnika, poslodavca, da suvereno upravlja kompanijom, pa da tako i donosi poslovne odluke. Isto je tako pravo radničkih predstavnika (sindikata i radničkog vijeća) da štite interes radnika, ako treba i ozbiljnijim sindikalnim akcijama. Ne mogu i ne smiju predstavnička tijela radnika utjecati na poslovne poteze poslodavca, ali ni poslodavac ne smije i ne može prikrenim radnjama provoditi odluke koje su bitne za položaj radnika i na takav

način sprječavati predstavnike radnika u obavljanju dužnosti. Ako, dakle, poslodavac netransparentno djeluje, to daje naslutiti da je svjestan mogućih kršenja prava radnika i etičkih normi ili da zna što čini, ali se perfidno koristi kamuflažom i tako želi dobiti na vremenu čime će radnike i njihove predstavnike dovesti pred svršen čin.

Jedan dio naših „ovlaštenih predstavnika poslodavca“ kao da se prave nijemi, gluhi i slijepi, jer uporno ponavljaju istu pogrešku!

Iskustvo nam govori da sudski procesi u pravilu završavaju u korist radnika!

Problem je samo u tom što do sada nitko nije odgovarao za nastalu štetu, materijalnu i onu koju popularnu nazivamo „duševna bol“. I to masovna! Nitko, dakle, nije odgovarao. Do sada! A tko kaže da ubuduće neće!?

PRVA KINESKA REVOLUCIJA U HRVATA!

Naplata uručenja malih paketa – četiri različita gledišta!

Korisnik: „Pošta gubi prihode sve više, ljudi su masovno prešli na plaćanje preko interneta svih računa, a to je ogromni manjak pošti, pa sada sa ovim “podvalama” nadoknađuju manjkove....poštarnica izvana je plaćena u kompletu do primatelja po međunarodnim zakonima poštanskih usluga, paketa i novca“.

HP-Hrvatska pošta: „U međunarodnom poštanskom prometu, u okviru dostave pismovnih pošiljki do dva kilograma težine postoji i usluga koja se zove „small package“, odnosno „mali paket“. Za „male pakete“ je poštarnica u polazištu niža od ostalih pismovnih pošiljaka i stoga se trgovci/pošiljaljci češće odlučuju za tu vrstu pošiljaka. Hrvatska pošta pak nemala utjecaja koju će vrstu pošiljke trgovac/pošiljalj odabrati. Ukoliko je pošiljalj iz inozemstva, bez obzira šalje li robu iz zemalja EU ili ostalih zemalja u svijetu, odabrao vrstu pismovne pošiljke „small package“, a što je vidljivo s oznake na adresnoj strani pošiljke Hrvatska pošta prilikom uručenja takve pošiljke od primatelja naplaćuje 4,50 kune. Sukladno važećem cjeniku isti iznos od 4,50 kune za uslugu uručenja Hrvatska pošta naplaćuje bilo pri uručenju na adresi primatelja ili prilikom uručenja „malog paketa“ u poštanskom uredu. Na ovaj se način izjednačila naplata uručenja malih paketa kako onih uručenih na adresi primatelja tako i onih koji se uručuju u poštanskim uredima uz predočenje obavijesti o prispijeću“.

HAKOM: Skrećemo pozornost korisnicima poštanskih usluga da moraju biti spremni na dodatne troškove vezane uz dostavu poštanskih pošiljaka iz inozemstva i to prvenstveno onih koje se pojavljuju kao mali paket u okviru e-trgovine, iako je prigodom narudžbe, odnosno kupovine putem internetskih stranica, vrlo često navedeno da je dostava besplatna. Uručenje malog paketa naplaćuje se na način kako je to i predviđeno, odnosno navedeno u cjeniku poštanskih usluga u međunarodnom prometu.

Poštar Pero: „Kinezi sj.... sve! Ne plaćaju porez, carinu, a poštari badeva nose njihove proizvode. Problem je što se u pošti 20x povećao promet. Ima duplo više „kineza“, nego sveg ostalog. **DOSTA!**

Ovo je bio pametan potez, još da politika dozvoli da se zaposli 50 ljudi da odrade te „kineze“, koji se iz dana u dan drastično povećavaju!

MLADI LJUDI ODLAZE IZ HRVATSKE ZATO ŠTO NEMA REDA I NEMA PRAVDE!

Mlada žena (možda poštarica?) sjedi do prozora u autobusu za Njemačku. Nije joj više od trideset godina, decentno je uređena kao da ide na poslovni sastanak. Kaže: „Sretna sam što odlazim“, a lice joj je smrknuto, ton turoban, kao da nema nikakve veze s onim što izgovara.

Izgleda da se povijest ponavlja!

Desetljeća su prošla, gastarbajteri su othranili dobar dio zemlje i školovali djecu, a onda je došao novi val odlijevanja radne snage iz Hrvatske!

U prvoj polovici devetnaestog stoljeća to su bili iseljenici, u drugoj gastarbajteri, a danas to zovemo odljevom mozgova, ekonomskim migrantima i slika o njima je sasvim drugačija. Oni su obrazovani, vrhunski majstori svog zanata, govore strane jezike, mobilni su i mnogi osim zbog egzistencijalnih razloga odlaze iz zemlje i zbog profesionalnih razloga – samo zato što nemaju izbora!

Veliko većini plan je da ostanu u

inozemstvu još neko vrijeme kako bi zaradili nešto novca, usvojili što više znanja, jer su tvrtke u kojima rade vrlo inovativne i stabilne, i da se onda vrate u Hrvatsku. Želja im je da se vrate u Hrvatsku i pokrenu svoj posao. Nemaju namjeru dugo ostati vani. Godinu, dvije. Ne bi ni otisli da u Hrvatskoj mogu živjeti od svojeg rada!

Ostati i nadati se da će biti bolje ili pokušati uzeti budućnost u svoje ruke i potražiti negdje drugdje bolji život, dvojba je pred kojom su se našli mnogi.

Nema jednoznačnog odgovora koji bi vrijedio za sve. Neki, kao i naša poštarica, nisu previše zadovoljni odlaskom, ali su odvagnuli argumente za ostanak i odlazak i odlučili!

Mladi ljudi odlaze iz Hrvatske zato što nema reda i pravde. Teška srca odlaze, jer svatko voli ostati kod kuće, kod svojih obitelji, roditelja, braće i sestara. U pravilu odlaze u sustave koji nisu korumpirani.

Mladi ljudi ne vide perspektivu u našem društvu! A u Pošti!?

Koja je važnost servisiranja bicikla?

Ljudi se ponekad odnose prema biciklu kao prema lopati, „ide on, nema se tu što pokidati“, i onda ga dovedu u stanje da je jadan toliko napačen da izgleda kao da je prošao kroz minsko polje, preplivao Savu i još ga psi izgrizli!

Servis bicikla je ono što poštarima garantira prije svega sigurnost na cesti i užitak u vožnji prilikom obavljanja dostave pošiljaka!

No, što je uistinu bitno? Krenimo redom:

- Pumpanje guma i podmazivanje lanca je minimum održavanja bicikla.
- Gume, provjera je li pravilno namještena na felgi, koliko je potrošena i je li ispučala, koliki je pritisak u gumi, sve ovo vas čuva od pješačenja na rajonu.
- Provjera rame, vilice i ostatka bicikla na hrđu puknuća, „dotezanje“ i provjera sve i jednog vijka.
- Ležajevi, pogonski, oni u osovinama kotača i glavi upravljača, sve bitniji od bitnjeg, moraju biti čisti i dobro podmazani adekvatnom masti što uvelike produžuje vijek i doprinosi lakoći vožnje.
- Kotači, veselo iskriviljeni, izudarani i hrđavi, moraju biti ravni i ne jajasti, nerijetko su uništeni i zbog zanemarivanja kočnica.
- Upravljački dio, mora biti utegnut, pravilno i prema vašim željama podešen po visini i nagibu.

Uglavnom, sve ovo i još puno toga ulazi u servis bicikla, no ovo je najosnovnije!.

Hrvatska pošta ostvarila dobit od 18,4 milijuna kuna

Hrvatska pošta ostvarila je od 1. siječnja 2016. do kraja ožujka 2016. godine dobit u poslovanju u iznosu od 18,4 milijuna kuna.

Ukupni prihodi iznose 390,5 milijuna kuna, dok su ukupni rashodi iznosili 372,1 milijun kuna. U istom razdoblju prethodne godine prihodi su iznosili 355,9 milijuna kuna, a rashodi 359 milijuna kuna, te je gubitak u poslovanju iznosio 3,1 milijun kuna.

Ostvarena EBITDA, razlika poslovnih prihoda i poslovnih rashoda umanjениh za amortizaciju, u prvom kvartalu 2016. godine iznosi 61,2 milijuna kuna.

U Hrvatskoj pošti 31. ožujka 2016. godine bilo je zaposleno 9656 radnika, dok su na isti dan prethodne godine bila 9272 radnika.

Konsolidirani rezultat poslovanja prije oporezivanja od siječnja do ožujka 2016. godine iznosi 18,3 milijuna kuna.

SUBVENCIJE ZA KUPOVINU VOZILA

Čakovec, 13. svibnja 2036.

Vic tjedna!

Svi koji u ovoj tekućoj godini pune 70 godine i imaju više od 50 godina radnog staža, dobijaju subvencije za kupovinu novih invalidskih kolica. Na subvenciju imaju pravo svi koji invalidska kolica koriste na radnom mjestu.

RSRH je član Nezavisnih hrvatskih sindikata

Uredništvo: Željko Vidaković - glavni i odgovorni urednik, Marija Jukić, Ivica Franić, Siniša Seketin, Domagoj

Mendeš, Gordana Perković, Marija Mandić, Ingrid Sušan, Cvetan Kovač.

TF: 01 4611616; FAX: 01 4611617; ADS: Kneza Mislava 11 /2, 10000 ZAGREB; E-MAIL rsrh@rsrh.hr